

ŠKOLNÍ ČASOPIS

PEL - MEL

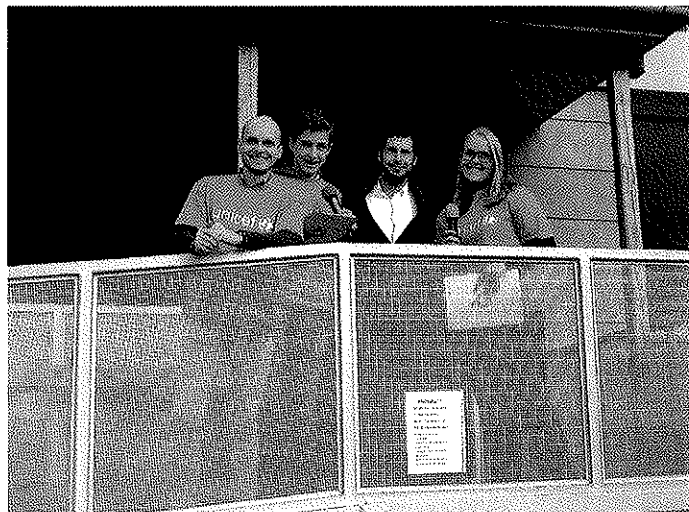
Občasník ZŠ Donovalská

LISTOPAD 2017

HRAVÉ ODPOLEDNE PRO UNICEF

4.10.2017 se na školním hřišti konala akce pod názvem „Hravé odpoledne pro Unicef“, které se zúčastnila většina žáků naší školy i se svými rodiči. S nápadem uspořádat charitativní akci, což vlastně znamená pomoci někomu druhému, přišla jedna ze žákyň 9.B. S její nevlastní maminkou vymyslely, že naši pomoc potřebují nejvíc děti z Afriky. Spojily se s pracovníky Unicefu, to je známá mezinárodní organizace, a zjistily, že největší problém v Africe je voda, něco, co pro nás je samozřejmost, je tam doslova otázka života. Děti tam nemohou ani chodit do školy, i když by rády, ale musí každý den chodit i desítky kilometrů třeba pro kbelík vody. Bez vody nikdo nemůže žít, ale navíc bez ní je moc těžké udržet hygienu, a tak tam, kde není, je mnoho nemocí a umírají i děti. A tak bylo jasné, jak dětem v Africe nejlépe pomoci, a to koupit pro ně vodní pumpu. Iniciátorky celé akce přednesly svůj plán rodičům i žákům 9.B s tím, že bychom mohli napéct nějaké buchty a pak je prodávat, z čehož by šel výtěžek na vodní pumpu do Afriky pro žíznivé děti. Z počátku to vypadalo jako komorní akce, ale později se zapojovala celá třída a následně i škola s novými nápady. Aby se vše dalo lépe organizovat, vybral se tzv. „Výbor“, který to vše dával dohromady: nápady, letáky, materiál, sponzory, názvy soutěží, no prostě celou organizaci. Ve výboru nás bylo 7, a to 3 maminky a 4 žačky z 9.B. Výbor chodil také na setkání s panem ředitelem a panem Foltýnkem z Unicef, bez kterých by se to neobešlo.

Pak jsme vymýšleli různé aktivity, jako výrobu šperků, upomínkových předmětů, kavárničky, a hlavně plán sportovních soutěží pro děti, jako například: skákání přes řeku, zažeh zvíře, poznávání koření po slepu a spousty dalšího. Chtěly jsme, aby se děti nejenom bavily, ale také se dozvěděly něco o Africe a o tom, jak pro všechny z nás je voda důležitá. Věřily jsme, že když to pochopí, pomůžou nám se svými rodiči získat tolik peněz, abychom mohly jednu vodní pumpu zaplatit. Byl to odvážný plán, protože taková pumpa stojí deset tisíc. Rozdělovaly se úkoly, kdo co bude dělat. A ze všeho se rázem stala obrovská akce, do které se zapojila nejenom celá 9. B, ale i učitelé z celé školy, vychovatelé, a dokonce i děti z družiny. Bylo to krásné, jak každý chtěl pomoci a jsme za to všem moc vděční. Podařilo se vyrobit spoustu krásných předmětů, za jejichž prodej jsme později získali velkou část peněz, všichni také pomohli s výzdobou, namalovali krásné plakáty na téma Afriky, vyrobili ukázky vodní pumpy, pekli buchty atd. Každý ve škole nějak pomohl, i třeba tím, že nám učitelé vyšli vstříc, a když to bylo potřeba, uvolnili pár žáků 9.B z některých hodin. Když byly vytisklé plakáty, začali jsme chodit po třídách a seznamovat děti s touto akcí, jejím cílem a zvali jsme všechny, aby se přišli na Hravé odpoledne s Unicef podívat. Každému jsme předali

pozvánku pro rodiče a zvali je do naší Unicef kavárničky, kde si budou moci koupit něco dobrého, s tím že budeme moc rádi, když nám přinesou svůj vlastní výrobek, který bude tak jejich osobním příspěvkem. Překvapilo nás, kolika lidem se nápad uspořádat dobročinnou akci líbil a bylo skvělé, kolik rodičů i dětí přineslo koláče, dorty, buchty a další dobroty. Dokonce mnoho učitelek navíc ještě doma napeklo perníčky, koláče apod. Některé

měly i nápisy Unicef nebo ozdoby s tématikou vody či Afriky. Byla to nádhera. Výběr v kavárničce byl opravdu veliký. Na akci si tak každý mohl nejenom dát moučník, ovoce, čaj, kávu, džus a samozřejmě vodu, ale hlavně děti zde našly nespočet disciplín, které když splnily, tak získaly písmenko do tajenky. Za vyluštěnou tajenku pak dostaly malý dárek a hlavně placku Unicef. Do kasiček s logem Unicef mohl každý dát dobrovolné vstupné a jako poděkování dostal lístek do tomboly. V ten pro nás velký den jsme začínali za pomoci učitelů vše připravovat hned po obědě, stoly na sezení, soutěžní stanoviště, informační cedule a spoustu dalšího. Byl velký vítr a zima, tak jsme se báli, zda nepřijde málo lidí. To se ale nestalo, naopak, bylo tam tolik

návštěvníků, že v kavárničce skoro nestačili obsluhovat. Ta spousta jídla se prodala a každému chutnalo, o výrobky z družiny a hodin výtvarné výchovy, včetně šperků, které vyráběly spolužačky z 9.B doma z pet lahví na vodu, byl velký zájem a nic nezbylo. Mnoho návštěvníků si díky paní vychovatelce z družiny odneslo na památku i kytičku - africkou fialku, kterou si sami na místě zasadili do malého květináčku. Každému se to odpoledne líbilo a také díky hudbě i výborné náladě všichni vydrželi až do tomboly, která byla

vyvrcholením celé akce. Výhry v tombole byly různé, od svačínové krabičky po stavebnici Lego, všechny jsme dostali od sponzorů nebo jsme každý přinesli něco, co nepotřebujeme, ale druhému může udělat radost. A to se povedlo, děti opravdu měly z výher radost velikou. My jsme byli také nadšeni tím zájmem, ale všechny nás dojalo, kolik se vybralo peněz. Když se vše spočítalo a ukázalo se, že jsme naší akcí dokázali vybrat peníze ne na jednu pumpu, ale na tři a k tomu ještě na speciální tablety, které čistí vodu, křičeli jsme a tleskali nadšením. Byla to neuvěřitelná akce, všechny nás to bavilo a přitom jsme někomu pomohli, to je skvělý pocit a obrovská zkušenost. Škola se má čím pochlubit a organizací Unicef jí byla vyslovena nejenom pochvala a obdiv, ale dostala i certifikáty, které si můžete prohlédnout na webových stránkách školy. Najednou má 9.B „na triku“ jednu z největších akcí a jsme na to hrdí. Všem moc děkujeme za důvěru a pomoc, rodičům, učitelům, vychovatelkám, ale i kuchařkám, uklízečkám, školníkovi, panu řediteli za jeho záštitu celé akce, ale hlavně Vám všem, kteří jste přispěli a pomohli tak dobré věci.

A jaké z toho plyne poučení?

„Nic není nemožné.“

Autor: Agáta Tvrdíková, 9.B

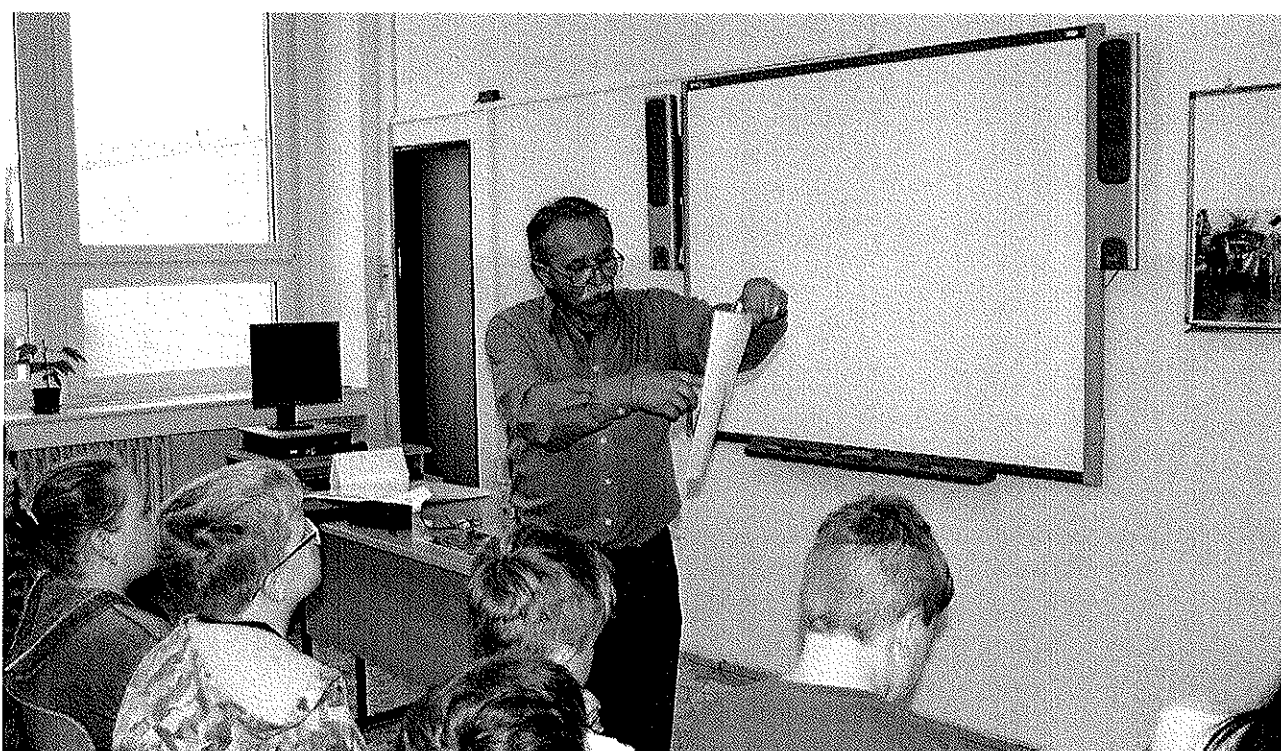

Beseda o romském holocaustu

Na návštěvě naší školy byl dne 6.11. 2017 pan Čeněk Růžička, jeden z posledních potomků českých kočovných Romů. Vyprávěl nám o holocaustu a o tom, jak to probíhalo v koncentračních táborech v Letech u Písku a v Osvětimi.

Dozvěděli jsme se také o kočovném způsobu života předválečných českých Romů, zvycích a rodinných tradicích. Dnes je Čeněk Růžička členem Rady vlády pro záležitosti romské menšiny, členem Výboru pro samosprávu při Radě a zároveň předsedou Pracovní skupiny pro otázky odškodňování Romů za dobu nacizmu při Radě.

Ondřej Vondruška 8. B

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Máme hezké ubytování,
nenosíme tetování.

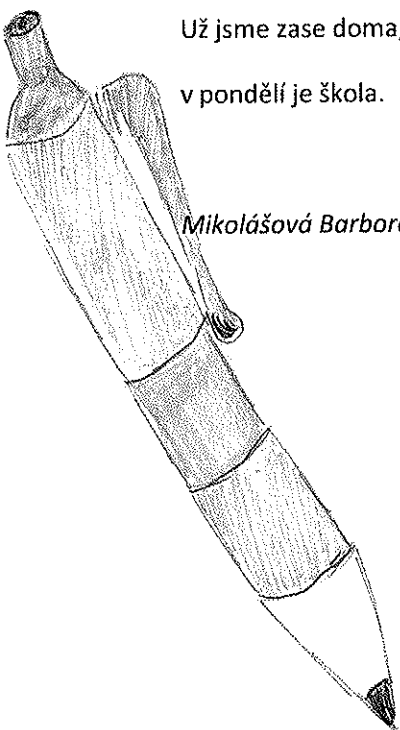
Máme čtyři týmy,
říkáme si různé šprýmy.

Na výšlapu jsme byli,
pěkně jsme se zapotili.
Pak jsme šli na bojovku,
nikdo nehrál na schovku.

Čekáme na diskošku,
dostali jsme hezkou tužku.
Diskošky jsou bezvadné,
bývají i zábavné.

Odjíždíme do Prahy,
konec naší zábavy.
Už jsme zase doma,
v pondělí je škola.

Mikolášová Barbora, Řehulková Kateřina, Štěpánová Adéla,

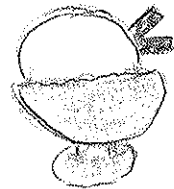
ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Kufry jsme si sbalili,

s rodiči se loučili.

Do busu jsme vstoupili,

pásky jsme si zacvakli.

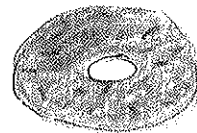
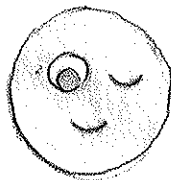
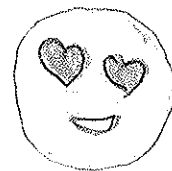

Dojeli jsme do Krkonoš,

začali si užívat,

životy své začali jsme

znovu si naplňovat.

Chodili jsme do lesa,

hráli různé hry,

vyhrávali o sto šest,

dostali jsme zmrzliny.

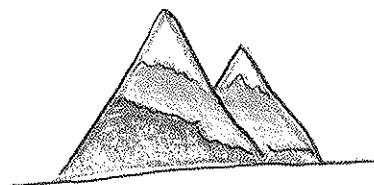

Instruktor ky hodné jsou,

hry nám nikdy neujdou,

vaří nám tu výborně,

máme se tu bravurně.

Naše škola v přírodě

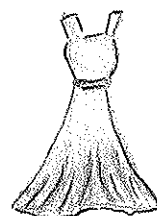
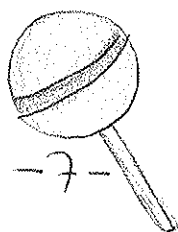
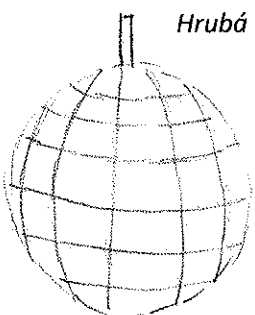
chýlí se nám ke konci,

začali jsme balit kufry své,

máme různé emoce.

Hrubá Lucie, Nguyenová Emily, Nguyenová Maily, Sochaň Veronika, Vydrová Daniela

NEJVĚTŠÍ PŘÍTEL

„Alice, babice!“

„Au, to bolí!“ volala jsem s pláčem.

„Kde máš tu svoji černou bestii?“

„Ošklivko! Kde máš kamarády?“

„Bruno! Bruno...“ snažila jsem se přivolat svého černého psa. Nikde jsem ho však neviděla ani neslyšela.

Jen nadávky se na mě sypaly ze všech stran.

„Auuu! Pust' mě!“ zařval najednou můj největší nepřítel.

Uviděla jsem Bruna, jak se vztekle zakousl Petrovi do lýtka. Měla jsem radost, že tam konečně nejsem sama. Všichni se okamžitě vrhli Petrovi na pomoc a já rázem nebyla středem pozornosti.

Využila jsem příležitosti a rychle se vyprostila ze změti rukou a nohou. Bleskurychle jsem běžela pryč. Samozřejmě s Brunem v patách. Jen jsem utíkala, utíkala a na nic nemyslela. Chtěla jsem už být hlavně pryč od té mely. Zastavila jsem se až na lavičce na Chodovské tvrzi. Sedla jsem si a dala se do pláče.

Snažila jsem si namluvit, že nevím, proč se mě všichni tak štítí a nenávidí mě. Moc dobře jsem ale věděla proč. Byla jsem ošklivá.

Rodiče mi říkali, že každý je jiný a že jsem vlastně svým způsobem hezká. Ale lhali. Křivé zuby, nelesklé, věčně rozčuchané černé vlasy, dlouhé prsty, bledá pleť... Bruno, velký černý pes, který se mnou chodil úplně všude, mojí dobré –měla bych spíš říci špatné - pověsti nenapomohl. Z myšlenek mě vyrušil až zvonící mobil.

„Ahoj, mamí, co je?“

„Stalo se něco, zlatíčko? Zníš uplakaně.“

„Ne, nic, to se ti asi jenom zdá. Co jsi tedy potřebovala?“

„Chtěla jsem ti jen říct, že dnes s tatínkem odjíždíme na služební cestu a vrátíme se až zítra odpoledne.“

„Hm...“

„Už je hodně hodin. Kde jsi vlastně celou tu dobu byla? No nic, nebudu se dál vyptávat. Určitě jsi byla někde s kamarády. Už musím. Pa pa, zlato, měj se.“

Tak, s kamarády, pomyslela jsem si.

Byla jsem unavená a všechno mě bolelo. Chtělo se mi spát. Byla jsem ráda, že tam je Bruno se mnou.

Naposledy mi olízl ucho, než jsem doopravdy na lavičce usnula.

Když jsem se ráno probudila, byla jsem najednou doma a připadala jsem si nějak divně. Bruno, který mi obvykle ráno olízával celý obličej, tam nebyl. Asi byl dole v kuchyni, napadlo mě.

Pomaloučku jsem vstala z postele a šla si do skříně pro oblečení. V zrcadle na jednom z dvířek mojí komody jsem se chystala podívat do očí zase té hrozné holce s křivými zuby.

Ne! To není možné! Asi se mi něco zdá, říkala jsem si.

Ohmatala jsem si celý obličej a opravdu. Nemohla jsem pochopit, jak se to stalo. Ano! Byla jsem hezká. Ano, přesně tak. Nelžu. Moje vlasy se náhle krásně leskly a byly svázané do dvou hladkých copů. Zuby jsem měla krásně rovné a bílé jako sníh. I barvu pleti jsem měla celkem pěknou. Seběhla jsem dolů ze schodů a volala: „Mamí, tatí, já jsem krásná. Opravdu!“ Měla

Anketa

Na konci minulého školního roku se konala anketa o nejoblíbenějšího učitele. Jelikož se to nestihlo vyhlásit na loučení s devátáky a nechceme vás o výsledky připravit, tak jsme se rozhodly vyhlásit prvních deset míst v časopise teď:

Umístění:

1.místo- Mgr. Jan Haubert	73 bodů
2.místo- Mgr. Tomáš Marek	48 bodů
3.místo- Mgr. Eva Petříková	43 bodů
4.místo- Mgr. Jana Součková	18 bodů
5.místo- Mgr. Zdeňka Manochová	16 bodů
6.místo- Mgr. Hana Hronková - Mgr. Jana Vávrová	12 bodů
7.místo- Vladimír Kučera	10 bodů
8.místo- Bc. Štěpánka Štiková	8 bodů
9.místo- Mgr. Lenka Čechová	7 bodů
10.místo- Mgr. Soňa Adamírová	5 bodů

Další hlasování proběhne na konci letošního školního roku.

Hlasovat budou opět žáci od páté do deváté třídy.

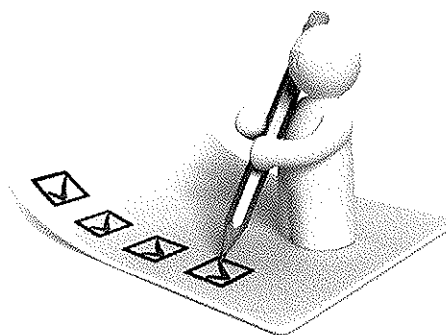
Anna Moskova

Jana Molová

Klára Kudemá

Lucie Kranková

Barbora Hlušičková

Pražská NEJ

Praha je zlatá, stověžatá, je to matka měst a srdce Evropy. Má spoustu zajímavostí a kuriozit, podívejme se na některá její nej-:

Nejdelší náměstí

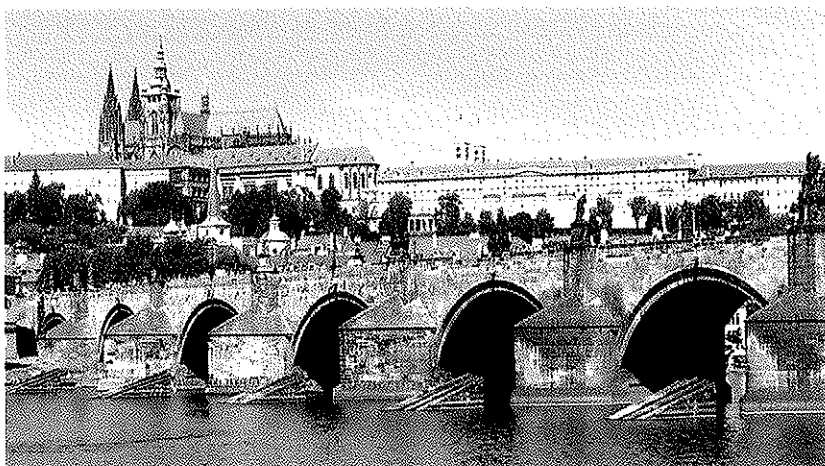
Kde jinde začít naše putování po pražských nej- než na **Václaváku**. S délkou **750 metrů** jde o **nejdelší náměstí** v Praze. Jeho hořejšek zdobí socha sv. Václava a spodek Václaváku zase Můstek, který – vzhledem k davům lidí, které se tu kupí – už zdobí o něco méně, ale i přesto obě lokace slouží jako oblíbené místo pro sjednávání srazů. Václavák tu je už **od roku 1348** a bude tady s námi, doufejme, ještě dlouho.

Nejstarší obchodní dům

Vydáme se směrem ke spodní části Václaváku, konkrétně kousek za jeho pravý roh. Seznamte se, budova v ulici *Na Příkopě 847/4* je ve skutečnosti **nejstarší obchodní dům v Praze**. Když byl **v roce 1871 otevřen**, jmenoval se přesně **Haasův obchodní dům**. Na jeho místě původně stál středověký dům, který odkoupila rakouská firma Haas a synové, nechala ho zbourat a místo něj vybudovala moderní honosnou budovu, která obsahovala **telegraf, 200 plynových lamp** a dokonce i jakýsi **výtah ve formě pohovky**, na kterou si člověk sedl a do jednotlivých pater ho spouštěla trojice nešťastníků. Náklady na tento obchodní dům tehdy vyšly na 130 000 zlatých.

Nejstarší most

Nejstarší most asi nebude takovým překvapením – jde o **Karlův most**, který za šest let bude mít **dábelských 666 let**, základní kámen tu položil sám Karel IV. v roce 1357. Pyšní se hned dvěma nej- **nejstarší most přes řeku Vltavu** a druhý nejstarší dochovaný most v České republice. Tím nejstarším

je kamenný most v Písku, vybudovaný ve 13. stol.. O Karlově mostu se toho řeklo mnoho: že nahradil dřívější **Juditin most**, že má délku **525,76 metrů** a že se **stavěl dlouhých 45 let**. Pozastavme se nad legendou, podle které se do malty přidávaly žloutky vajec, aby prý most lépe držel. Není to pravda. Výzkumníci nechali přezkoumat vzorky a po vajíčkách ani památky, ale našli v něm stopy mléka a také vína.

Nejkratší pražská ulice

Nejkratší pražskou ulicí je **Boršov**. Její podivné pojmenování má svoje opodstatnění, je odvozeno od slova **Bořivoj** a patří **mezi nejstarší dochované místní názvy** – první zmínky pochází z **roku 1323**. Ulice měří pouhých **40 metrů**.

Nejužší hotel

Jen kousek od Karlova mostu na Starém Městě, konkrétně v **Seminářské ulici**, se nachází nejužší hotel v Praze. Jmenuje se **Clementin** a je široký 3,28 metrů. To není moc, ale stejně jeho kapacita čítá na dvacítku lůžek na devět pokojů. Budova byla postavena **v roce 1360** a byla součástí vedlejší parcely. Až na přelomu 17. a 18. století se tento dům, tehdy nazýván jako dům **U Panny Marie**, oddělil, vyrostl o jedno patro a později se změnil právě v tento hotel.

Nejstarší meteorologická stanice

Nejstarší meteostanice je v pražském Klementinu a funguje tady už **od roku 1752**, kdy pravidelně zaznamenává drahocenné informace. Nejvyšší absolutní teplotu naměřili **v červenci 1983**, kdy bylo **+37,8 °C**. Naopak největší zima byla na Klementinu **v březnu 1785**, kdy rtuť teploměru poklesla až na **-27,6 °C**.

Nejmenší dům

Kousek od Dlouhé ulice je k vidění nejmenší dům v Praze. Jeho adresa je **Anežská ulice 4**. Jestli máš pocit, že tvoje bydlení je malé, tak tento má šířku 2,25 metru a to vskutku není mnoho. Z roku **1883**, kdy byl vybudován, toho už ale moc nezbylo, na přelomu 19. a 20. století došlo k přestavbě a zbylo vlastně jen **průčelí**, přes které se vchází do uličky a z ní do zázemí restaurace a **malého stavení**, kde dodnes normálně bydlí lidé.

Nejkratší most

16 metrů **široký**, 169 metrů **dlouhý** a od roku 1905 do 1908 budovaný **Čechův most** je nejkratším mostem v Praze.

Nejužší ulice

Tramvaj z Čechova mostu popojedeme na Malostranské náměstí, odkud je to už jen pár kroků **k ulici U Lužického semináře**. A právě tam se nachází nejužší ulice v celé Praze. Je tak úzká, že ji řídí semafor. Jednou mají přednost chodci z horní části a za pár chvil zase ti dolní. Dva lidi se sem vedle sebe nevejdou, s rozpažením uvnitř uličky se nedá počítat. Personál restaurace rád povídá historku o německé turistce tělnatější postavy, která se uvnitř této uličky jednoduše zasekla. Nešlo jí prý jít ani dopředu, ani dozadu a pomohl jí až personál, který ji z uličky vytlačil. Najíst se potom šla údajně jinam. Kdo ví...

Nejdelší ulice

Máme nejkratší, nejužší, ještě bychom si mohli říct o **nejdelší ulici v Praze**. Je jí ulice Strakonická. Měří **15,5 kilometrů**. Jde o klasickou rychlostní silnici vedoucí podél Vltavy.

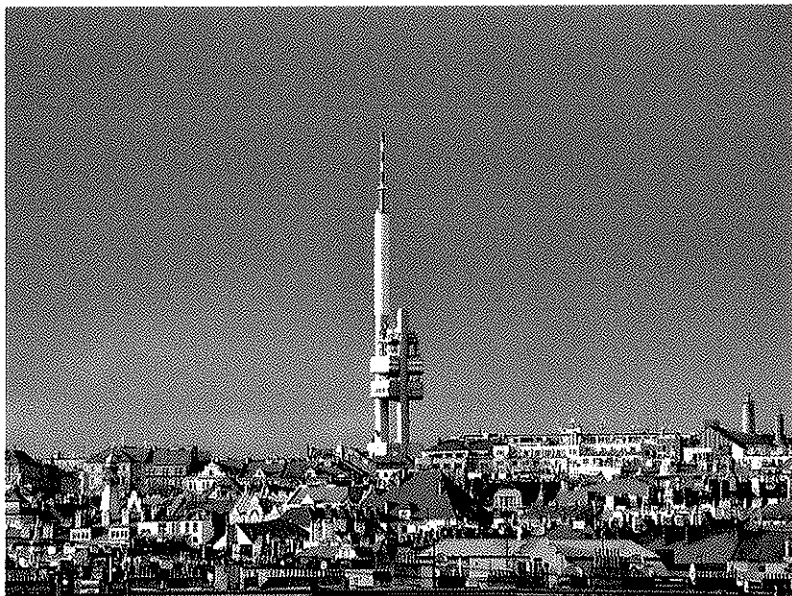
Největší náměstí

Ano, je to **Karlovo náměstí**, má rozlohu **80 552 m²**. V blízkosti je velká spousta významných budov, mezi jinými **Faustův dům**, budova **České techniky**, budova soudu nebo **Novoměstská radnice**. Jde o **velký a unikátní kus plochy**, v dnešním zabetonovaném světě dokonce i zatravněné, která by měla být určena k relaxu.

Nejdelší eskalátor

Jestli se nudíš a chceš na 2 minuty a zhruba 17 vteřin něco zažít, svez se eskalátorem na stanici metra **Náměstí Míru**. Má délku **87,2 metru** a jezdí rychlostí **70 cm za sekundu**. Náměstí Míru se pyšní i nejhlubší stanicí, která je **53 metrů pod zemí**.

Nejvyšší stavba

Žižkovská televizní věž sice vyhrála v minulosti několik předních žebříčků v soutěžích o **nejošklivější stavbu světa**, nikdo jí ale neupře její vesmírnou podobu a to, že je jednoduše nejvyšší v Praze. S výškou **216 metrů** se těžko konkuruje jiným stavbám. Základní deska se nachází **15 metrů pod povrchem**, takže ji jen tak něco neshodí. Stavba byla zahájena v r. **1985** a dokončena o 7 let později. Můžeš ji navštívit, má v sobě dokonce i luxusní hotel s dvoulůžkovým pokojem.

Nejvyšší most

Nuselský most má délku **485 metrů**, šířku **26,5 metru** a výšku **42,5 metru**. A právě toto poslední číslo ho předurčilo jako nejvyšší pražský most. Na svém místě stojí **padesát let**. Právě má být dokončena rekonstrukce, díky které by ještě dalších padesát let měl vydržet.

Zdroj: Refreshers.cz

Malý průvodce šlechtickými tituly

Jak je to vlastně s šlechtickými tituly v naší historii? Vyznáte se v tom, kdo je komtesa, hraběnka, kněžna nebo baronka? Podívejme se na to blíže:

Česká společnost do Bílé hory prakticky neznala tituly knížat, hrabat apod. Čeští feudálové se dělili na vyšší – pány a nižší – rytíře. Rozdíly mezi nimi byly dány starobylostí rodu a jeho vážností, později i velikostí majetku. Po roce 1620 přineslo změnu Obnovené zřízení zemské, které zavádělo tituly podobné titulům zahraniční šlechty.

Nejvyšším šlechtickým titulem byl **KNÍŽE**. V některých knížecích rodech užívali jejich členové hodnosti **VÉVODA**. Manželka knížete byla **KNĚŽNA**, synové byli **PRINCOVÉ** a neprovdané dcery **PRINCEZNY**.

Po knížatech a kněžnách následovali **HRABATA** a **HRABĚNKY**. Neprovdané dcery se neoficiálně oslovovaly **KOMTESY**. K vyšší šlechtě náleželi ještě **BARONI** nebo **SVOBODNÍ PÁNI** s podobnými tituly pro členy rodiny: baronka, svobodná paní, u neprovdaných dcer se užívalo někdy označení **BARONESA**.

K nižší šlechtě patřili **RYTÍŘI**, jejich manželky měly být nazývány šlechtičny a na úplném konci šlechtického společenského žebříčku byli nositelé titulu **ŠLEHTIC Z ...** Na konci svého panování začal tento titul udělovat Ferdinand III. a v 19. století se jím mohli pyšnit zasloužilí důstojníci, úředníci, podnikatelé, vědci a umělci.

Šlechtické tituly byly zrušeny Československou republikou v roce 1918, roku 1920 byla provedena novela zákona, která dokonce používání titulů trestala ztrátou svobody až na 14 dní nebo peněžitou pokutou. Ta byla ještě zpřísněna zákonem z r.1936. Situace se změnila za nacismu: s německými okupanty přišla řada pánů s označením „von“, protektorátní vláda v září 1939 zrušila paragrafy z předchozích let, takže se tituly mohly užívat. V roce 1945 tomu však zrušení zákonů z doby nesvobody učinilo konec, obnovilo platnost předválečných norem a tak to platí dodnes.

Řeč barev

„Proč je tráva zelená a nebe modré?“ Barva jednotlivých předmětů závisí na tom, jaké vlnové délky vstřebává a které odráží jejich povrch. Zelenou trávu vidíme proto, že vstřebává všechny barvy kromě zelené a my vidíme jen odražené zelené světlo. Oči jsou citlivé jen na tři základní barvy – červenou, zelenou a modrou. Ostatní barvy a jejich odstíny vznikly jen skládáním těchto tří barev.

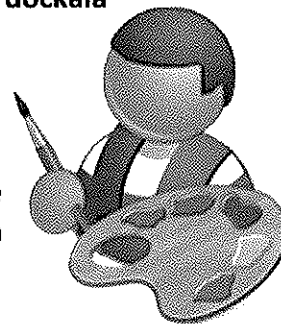
Je známo, že ženy mají větší smysl a cit pro barvy než muži. Teprve nedávno bylo vědecky dokázáno, že je to geneticky dáno (v DNA 236). Ženský cit pro barvu se začal vyvíjet již u předchůdců moderního člověka. Zatímco muži lovili zvěř, ženy sbíraly plody. Vnímání barev pak ženám pomohlo rozlišit zralé ovoce od nezralého, jedlé plody od jedovatých.

Naši předkové přikládali barvám mnohem větší význam než my. Zlatá bývala barvou bohů, těsně za ní byla ve významu purpurová, žlutá byla např. barvou neřesti, pomluv a lstivosti a šedá barvou chudiny.

Význam barev se liší také geograficky. V Evropě je smuteční barvou černá, v Indii nebo Číně bílá. Pro nás je červená barva spojena s krví nebo nebezpečím, v taoistické tradici symbolizuje život a věčnost. Zelená znamená pro Evropana zdraví a život, v Africe představuje nemoc.

A co semafor? Proč zrovna červená stát a zelená volno? Červená je totiž výrazná a přitahuje pozornost, naopak zelená uklidňuje a navozuje pocit bezpečí. To dobře věděli v r. 1841 v Birminghamu železniční technici, kteří navrhli pro dráhu používat tyto barvy. Za zavedení barev pro dopravu vděčíme tedy železnici. První semafor s červeným a zeleným světlem byl nainstalován na křižovatce před londýnským Parlamentem v r.1868. Světla byla zajištěna dvěma plynovými lampami. U nás se Praha dočkala semaforu, již elektrického, v r.1927.

Působení barev – Barvy mají vliv na naši psychiku. Testy, které zkoumají, jaké barvy člověk preferuje, se staly součástí některých psychoterapeutických metod.

Význam barev:

Bílá – neurčitá, nejistá, spojená s představou nevinnosti a čistoty

Žlutá – přináší uvolnění, pocit harmonie, působí vesele a otevřeně

Oranžová – slavnostní, vyvolává pocit radosti, představa tepla, slunce a bohatství

Zelená – působí přirozeně, uklidňuje, je přátelská, dává pocit bezpečí, představa ticha

Modrá – tichá, vážná, barva dálek, nebe, vzduchu a touhy

Červená – Vzrušující, energická, silná, představa ohně, krve a nebezpečí, lásky

Fialová – působí rozpolceně, barva magie, melancholie, je tajemná a neklidná

Šedá – smutná, představa chudoby a pokory

Hnědá – mlčenlivá, solidní a vážná, představa jistoty a pořádku, domova a tradice

Černá – barva vzdorného protestu, zlého tajemství, smrti

Příslloví trochu jinak

Opět přinášíme po několika letech „pseudodefinice“ přísloví nebo rčení, které pro vás připravili žáci 7. tříd. Uhádnete jejich původní znění?

Příklad z učebnice ČJ:

„Chemická sloučenina vodíku a kyslíku, produkující minimum bellů, působí erozivně na vrstvu horniny nacházející se podél její trati.“ = Tichá voda břehy mele!

CO JE TO?

1. Plod je vždy blízko svému rodišti.
2. Čí mouku a vodu používáš, tomu slova v melodii říkej.
3. Přejedený člověk nemá důvěru v nenajedeného člověka.
4. Při nedostatku měny se nevydávej do restaurace s pivem.
5. Ten, který neříká pravdu, bere věci.
6. Opak pravdy vlastní malé dolní končetiny.
7. Když někam pekelník nesmí, dá tam dospělou dívku.
8. Ten, kdo si dá peníze stranou, má víc než 2krát, ale méně než 4krát víc.
9. Je zařazen do opotřebovaného šrotu.
10. Vlastní cestovatelskou obuv.
11. Je jako horký vzduch nad nádobím na vaření.
12. To, co život nevezme, to ti přidá sílu.
13. Mluvící Ag – mlčíí Au.
14. První trojčíferné číslo krát číslo ve tvaru O vyčerpalo zvíře podobné koni.
15. Mladý opeřenec s přívlastkem, který je odvozen od opaku slova večer, udělá mnoho hopsavých kroků do větší vzdálenosti.
16. Fyzikální veličina určená k vymezení vzdálenosti mezi událostmi je rovna měnové jednotce.

Správné znění přísloví najdete na str. 19

SKRÝVAČKY

Najdi ve větách ukrytá zvířata:

VZOR: Zaplatila jsem včera med, věděla jsem, že je tenhle nejlepší.

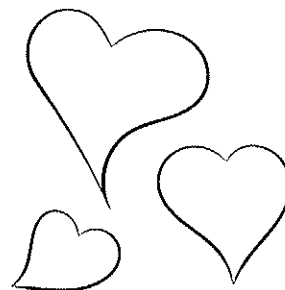
Maminka se ptala Aničky: „Ty granko nepiješ?“ Sok Olgy byl velmi zlý. My šijeme košile. Pán kope strouhu. Arnošt i Karel šli do kina. Oslo není hlavní město ČR. Byla malá, tak tam nedosáhla. Petr Pan dal Dobimu ponožku. Bláža barvila plot. Lásko, tak kdy přijdeš? Muka pro děti jsou, když nemají sladké. Aha, dá se to zvládnout dobře. Zdobíme si svůj pokoj o tradičních českých svátcích. Jak o zahraničí mluví naši sousedé? Ještě radši počkej, ať ti nic neuteče. Dejte mu mapu, Pavel bloudí i tři hodiny. Pojed'te se mnou na mou chalupu! Své rozehrivací kolečko má rád i v dešti. Náš nekončící boj s přírodními živly může mít nedozírné následky. To je jasné, že je mokrá vana. Mrak obral slunce o světlo. Krakov byl dobyt. V Albertu mají levné pečivo. Co nejvýš doskoč, Karle! Ondra, Lukáš a Bob rádi kreslí. Jdeme pro mapu, Matěj ji pak odnese. Při OV celá třída nedávala pozor. Sestra kazila, na co sáhla. Kde je Lenka, Pepo?

Připravili žáci 9.B

VTIPY

V hodině němčiny povídá paní učitelka žákům: „A když si ten pojem zopakujete třikrát, bude váš.“ Z poslední lavice se ozve tichý dívčí hlásek: „Filip, Filip, Filip...“

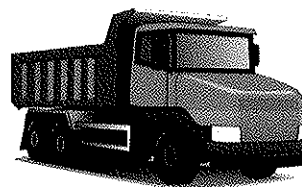
V hodině matematiky se ptá paní učitelka: „Patriku, máš 22 žvýkaček, dvě ti vezmu. Kolik jich pak budeš mít?“ „Ještě dost...“

Tatínek se ptá malého Pěti: „Chodíš rád do školy?“ „Ano, tati, a taky se z ní rád vracím. Jen to mezi tím mě moc nebaví.“

Ptá se ředitel mladé sekretářky: „Slečno, co děláte v sobotu?“ „Nic,“ odpoví slečna. „Jen bych vás rád upozornil, že je teprve úterý.“

Říká paní Nováková svému muži: „Dneska ráno v metru tři mladíci vstali a uvolnili mi místo!“ Pan Novák na to: „A vešla ses?“

Z čeho se skládají cihly??? Z nákladáku!

Baví se dvě holčičky: „Už umí tvůj malý bratříček mluvit?“ „Ještě ne, ale už má pusinku...“

Ukázky ze zábavníku MÍŠA

					1.úpadat do spánku
					2.luštěnina
					3.ten, kdo má smůlu
					4.doktoři
					5.Bajaja (pozpátku)
					6.šestý měsíc
					7.malá Adéla
					8.klučičí jméno (30.11.)
					9.malinké psí plemeno
					10.známá jako Mája
					11.žák
					12.strunný hudební nástroj

TAJENKA: „Co Ti budeme přát koncem ledna?“

Řešení PSEUDODEFINIC ze str. 16:

1.Jablko nepadá daleko od stromu. 2.Koho chleba jíš, toho píseň zpívej 3.Sytý hladovému nevěří. 4.Bez peněz do hospody nelez. 5.Kdo lže, ten krade. 6.Lež má krátké nohy. 7.Kam čert nemůže, tam nastrčí ženskou. 8.Kdo šetří, má za tři. 9.Patří do starého železa. 10.Má toulavé boty. 11.Je jako pára nad hrncem. 12.Co tě nezabije, to tě posílí. 13.Mluvití stříbro-mlčeti zlato. 14.Stokrát nic umožilo osla. 15.Ranní ptáče dál doskáče. 16.Čas jsou peníze.

Řešení skrývaček ze str. 17 :

Tygr, sokol, myš, pes, štika, slon, lama, panda, žába, skot, kapr, had, kojot, koza, ještěr, velbloud, moucha, komár, šnek, kráva, kobra, rak, lev, kočka, bobr, puma, ovce, straka, jelen

Podzimní číslo časopisu k vydání připravili:

Agáta Tvrdíková, Jana Molová, Anička Nosková, Vanesa Hlušíčková, Lucie Franková, Klára Studená, Eliška Králová, Lucie Horká, Emily a Maily Nguyenovy, Veronika Sochaň, Daniela Vydrová, Bára Mikolášová, Katka Řehulková, Adéla Štěpánová, Ondřej Vondruška, Vian Kopecká, Jakub Žurovec, Tereza Schröpferová, Myrka Hatko, Anička Uhrynovska, Gabriel Šourek, Natálie Korbelová a žáci 9. B

za přispění pí uč. Z. Manochové a E. Tománkové

